

διηγεκεῖ πάλῃ ἐδύναντο νὰ ἀκουσθῶσιν, ἐὰν ὑπῆρχεν οὐκ ἀκροώμενον,—θύελλαι ἀκατανόητοι ἐμαίνοντο τότε ἀναμέσον αὐτῶν, οὐχ ἦττον ὅμως, ἐπὶ τέλους, ἐγκατεστάθησαν οἱ ὠκεανοὶ ἐπὶ τοῦ σχηματισθέντος τῆς γῆς φλοιού. καὶ τότε πρῶτον ἤρξατο ὁ χαμαίτατος ὅρος τῆς ζωικῆς ὑπάρξεως, φέρων ζωὴν ἄνευ ὀργανισμοῦ κατὰ τὸ φαινόμενον ἄνευ μορφῆς ἢ σχήματος, τὸ ὅλον στόμα, τὸ ὅλον μέλος, τὸ ὅλον στόμαχος,—ἐκαστον ὄργανον τέλειον, ἀποχωρίζομενον τοῦ λοιποῦ, *ιδιάζον* ὃν, ἐὰν θέλετε, ἐφ' ὅσον ἐχωρίζετο ἀπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν του, ὡς ὁ σκώληξ, ἐκαστον μέρος τοῦ ὁποίου εἶναι κέντρον ἢ παραφυὰς τοῦ ὅλου καὶ ἐντελέει ἐκτὸς μόνον ὅτι δὲν ἀποτελεῖ ὁλόκληρον γονέα, τοιοῦτοτρόπως ἡ κατάστασις προχωροῦσα μέχρις οὗ ὑψηλότεροι τύποι ζωῆς ἀνεφάνησαν, κατὰ τὴν Δαρουίνιον θεωρίαν στενωῶς συνδεδεμένοι μετὰ τῶν προτέρων τύπων ζωῆς ὅταν ἐπὶ τέλους ἔζητε τὴν τάξιν τῶν ἰχθύων τῆς κτίσεως, οἵτινες τότε ἀπετέλεσαν τοὺς ἀνωτέρους τύπους τῆς ζωῆς. Μετὰ ταῦτα ὁρᾶτε ἐπερχομένας μεταβολὰς ὡς ἐκ τῶν ἡραιοτήτων δυνάμεων τῆς γῆς ἀνεγειρουσῶν τὰ στρώματα αὐτῆς ὑπεράνω τῶν ὑδάτων, ἐνέργειαι αἵτινες ἐπὶ καὶ νῦν ἐξακολουθοῦσιν εἴτα δὲ κατὰ πρῶτον ἐφάνη ἐκ τῶν αὐτῶν ἡ φυτικὴ ζωὴ, ὅταν τὰ ἐρπετὰ, καὶ τὰ κτήνη, καὶ τελευταῖον ὁ ἄνθρωπος ὥφθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Τοιοῦτοτρόπως διεξῆλθον ὅσον ἔνεστι συντόμως τὰ διαδραματισθέντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς κτίσεως, ἀλλ' ὅπως ἐννοήσῃτε αὐτὰ ἐκτενέστερον, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἐκθέσω τὰς ἐπιγεγεμένους διαιρέσεις τῆς γῆς ὑπὸ τῶν γεωλόγων, ὅπως δύνηθε προσηλωσάμενοι τὴν ἀνάπτυξιν ἐκάστου ἰδικοῦ τύπου ὅν ἐλαβε κατὰ καιρὸν ἡ ζωὴ.

Μάθετε οὖν, ὅτι ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν πετρωμάτων